

Sygn. akt VI Ka 418/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: stażysta Joanna Deręgowska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2021 r. w Elblągu sprawy z oskarżenia prywatnego

Z. B. s. H. i E. ur. (...) w W.

oskarżonego o czyn z art. 157 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Działdowie

z dnia 6 października 2020 r. sygn. akt II K 105/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. 1 ten sposób, że ustala iż doszło do stłuczenia lewego kolana,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 418/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Działdowie z 06.10.2020r. w spr. II K 105/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku tj. art. 4, art.5§1i2, art. 7, art. 92, art. 167 i art. 410 kpk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Należy zauważyć, że sąd I instancji zebrał materiał dowodowy wystarczający do rozpoznania sprawy, nie doszło więc do naruszenia art. 167 kpk. Bezsportna jest w sprawie okoliczność, że pomiędzy stronami istnieje poważny konflikt, że do zdarzenia z 17.03.2019r. doszło na tle tego konfliktu, co wynika z dotychczas zgromadzonych dowodów (m.in. wyjaśnień samego oskarżonego, zeznań A. B., pokrzywdzonej czy K. K., pism złożonych do akt, treści samej apelacji, dołączonych akt postępowania dot. gróźb), stąd nie ma podstaw do „sprawdzenia podstaw konfliktu z ostatniej sprawy (...)” czy sięgania po dokumentację z (...) w I. by dalej badać tę okoliczność.</p> <p>W ocenie sądu odwoławczego to nie sąd I instancji tylko oskarżony opiera się na wybranych dowodach. Analiza pisemnego uzasadnienia sadu I instancji przekonuje, że ocenił on wszystkie dowody. Natomiast okoliczność, że jednym z nich dał wiarę a innym nie, to nie może spowodować wykazania, że doszło do obrazy art. 92kpk czy art. 410 kpk.</p>		

Nie doszło do obrazy art. 4 i 7 kpk na tle oceny zebranych dowodów. W sprawie istniały dwie wersje zdarzeń przedstawione przez osoby pozostające ze sobą w konflikcie. Każda ze stron (i popierający ją małżonek) inaczej przedstawiali to kto był pokrzywdzony i zaatakowany. Wobec tego sąd I instancji musiał weryfikować te wersje przy użyciu innych obiektywnych dowodów w postaci dokumentacji z pogotowia, dokumentacji lekarskiej, opinii biegłego lekarza, zeznań lekarza wystawiającego obdukcję, informacji o przebiegu interwencji. Bowiem zaraz po zdarzeniu z 17.03.2019r. około godz. 17 zostało wezwane do pokrzywdzonej D. F. pogotowie, w karcie czynności medycznych odnotowano, że pokrzywdzona podała, że została uderzona przez zięcia w twarz i że zgłasza pieczenie po lewej stronie twarzy oraz ból przedramienia prawego. Przyjechała też policja, przy czym policjanci nie byli świadkami zdarzenia, a każda ze stron podała policjantom inną wersję zdarzenia. Ponadto w dniu 18.03.2019r. pokrzywdzona udała się do lekarza S.W., który wystawił obdukcje zawierającą opis obrażeń stwierdzonych u D. F. oraz zapis, że miały powstać w wyniku pobicia. Oceniający zebrane dowody, w tym – wbrew zarzutowi oskarżonego dot. naruszenia art. 92 kpk i art. 410 kpk- również kartę medyczną czynności pogotowia, biegły lekarz W.K. w opinii pisemnej i ustnej wskazał jakich obrażeń doznała pokrzywdzona, odniósł się do kwestii czasu uwidoczniania się obrażeń na ciele; zaznaczył, że dolegliwości bólowe zgłaszane przez pokrzywdzoną ratownikom medycznym dotyczyły tych okolic,

w których następnego dnia lekarz S.W. stwierdził obrażenia i ocenił że te dowody nie stoją ze sobą w sprzeczności. Biegły dokonał też analizy możliwego mechanizmu powstania takich obrażeń i uznał, że bardziej prawdopodobny jest mechanizm podany przez pokrzywdzoną i uzasadnił taki wniosek. Natomiast jako wyjątkowo mało prawdopodobne ocenił by obrażenia u pokrzywdzonej spowodowało potknięcie się i upadek, zaznaczył, że do powstania takich obrażeń jakie stwierdzono u D. F. mogłoby dojść gdyby wystąpiły co najmniej dwa takie upadki (o czym nie relacjonowano). W sytuacji zaś gdy biegły logicznie i obszernie uzasadnił swoje wnioski co do mechanizmu powstania obrażeń u pokrzywdzonej, to sąd I instancji jak najbardziej był uprawniony, by przez pryzmat tej opinii, oceniać wersje poszczególnych osób. Trzeba też wskazać, że biegły oceniał prawdopodobieństwo mechanizmu powstania obrażeń u pokrzywdzonej a nie wiarygodność samej relacji pokrzywdzonej, co należy do kompetencji sądu odnośnie oceny wiarygodności poszczególnych dowodów.

A w sprawie istniały podstawy do ustaleń, których podstawą były relacje pokrzywdzonej co do mechanizmu obrażeń wsparte ww obiektywnymi dowodami, które sąd I instancji słusznie uznał za wiarygodne.

Oczywiście pewne szczegóły relacji D. F. czy jej męża (który przyznał się do problemów z pamięcią) można było uznać za wyolbrzymione czy zmienione z uwagi na upływ czasu od zdarzenia, ale należy zaznaczyć, iż co do mechanizmu pobicia jej to pokrzywdzona

podawała konsekwentnie takie same okoliczności tj., że oskarżony uderzył ją ręką w twarz, szarpał za ubranie, wykręcał rękę, kopał po nogach, a okoliczności te można było zweryfikować pozytywnie zebraną dokumentacją lekarską i opiniami biegłego lekarza. Stąd relacje pokrzywdzonej w tym zakresie zasługiwały na wiarygodność.

Natomiast okoliczność, że sąd I instancji nie dał wiary relacjom oskarżonego i jego żony, bo uznał je – w konfrontacji z ww dowodami – co do opisu zdarzenia za mało wiarygodne, to nie może służyć wykazaniu, że sąd I instancji naruszył przepisy art. 4 i 7 kpk. Ponadto podkreślany przez oskarżonego zły stan jego lewej ręki nie przekonuje by nie mógł on zadać pokrzywdzonej obrażeń stwierdzonych dokumentacją lekarską, skoro oskarżony (co przyznał na rozprawie odwoławczej) jest praworęczny, a pokrzywdzona doznała m.in. obrażeń policzka lewego, gdy oskarżony nie podawał nic o schorzeniach nóg, a pokrzywdzona była też kopana po nogach.

Trzeba też wskazać, że i biegły W. K. i sąd I instancji przyjęli, że obrażenia spowodowane przez oskarżonego naruszyły czynności narządów ciała D. F. na okres poniżej 7 dni. Oznacza to, że oceniano tylko realne skutki zdarzenia z 17.03.2019r. w odniesieniu do obrażeń stwierdzonych zaraz po zdarzeniu w postaci „świeżych” krwiaków, obrzęków, zgłaszanych wówczas bolesności. Wobec tego na potrzeby ustaleń skutków zdarzenia z 17.03.2019r. nie brano pod uwagę stanu zdrowia pokrzywdzonej wynikającego z jej wieku czy ogólnego stanu zdrowia,

a nadto że zbędne dla wyrokowania byłoby czynienie ustaleń co do tej ostatniej okoliczności (co podniósł w apelacji oskarżony) i przeprowadzanie przez sąd z urzędu dowodu z dotychczasowej historii choroby pokrzywdzonej.

Nie doszło też do obrazu art. 5§1 kpk. Wina oskarżonego została mu przecież udowodniona dowodami słusznie uznanymi przez sąd I instancji za wiarygodne. Co zaś do zarzutu naruszenia art. 5 § 2 kpk, to wyrażona w tym przepisie zasada *in dubio pro reo* jest adresowana do organów postępowania karnego. Oznacza to, że dla oceny, czy nie został naruszony art. 5 § 2 kpk nie są miarodajne wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale jedynie to, czy orzekający w sprawie sąd *meriti* rzeczywiście powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, względnie to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien powziąć (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2012 r., V KK 335/11, LEX nr 1163975). Argumentacja zawarta w uzasadnieniu sądu I instancji nie wskazuje na to, aby powziął on niedające się usunąć wątpliwości natury faktycznej i nie postąpił zgodnie z nakazem wynikającym z art. 5 § 2 kpk. Brak jest też – w świetle analizy przeprowadzonych dowodów-przesłanek uzasadniających stawianie temu sądowi zarzutu, że takich wątpliwości nie powziął. Właściwie oceniony materiał dowodowy nie pozostawia bowiem wątpliwości co do sprawstwa i winy

oskarżonego w zakresie czynu mu przypisanego.		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego bądź o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy SR w Działdowie do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z przyczyn dla których nie stwierdzono powodów do uwzględnienia zarzutu obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku		
Lp.	Zarzut	
2. 2	Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Generalnie nie zachodziły podstawy do uwzględnienia zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych skoro sąd I instancji zgromadził materiał dowodowy wystarczający do rozpoznania sprawy, cały ten materiał poddał rzetelnej analizie i na tej podstawie wyprowadził całkowicie słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie popełnienia przypisanego mu przestępstwa, subsumcji prawnej jego zachowania pod wskazany		

przepis prawny, jak i w konsekwencji orzeczonej kary. Przedmiotem rozważań zaprezentowanych przez sąd rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale również wszelkie dowody przeciwne, a wszystkie one zostały ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Wyprowadzone zatem na tej podstawie stanowisko Sądu Rejonowego zasługuje na aprobatę sądu odwoławczego.

Dlatego nie można zgodzić się ze skarżącym by w niniejszej sprawie istniały logiczne podstawy by oprzeć się przy ustaleniach stanu faktycznego tylko na relacjach jego i jego żony.

Należy zauważyć, że w pisemnym uzasadnieniu apelacji oskarżony zarzucił też błąd w przyjęciu w zaskarżonym wyroku obrażeń właściwego kolana pokrzywdzonej i tylko w tym zakresie należało oskarżonemu przyznać rację. Bowiem dowody tj. opinie biegłego lekarza W.K. i dokument z k. 6/11 oraz zeznania lekarza S.W. wskazywały na to, że doszło do stłuczenia lewego kolana pokrzywdzonej i w tym tylko zakresie zaskarżony wyrok – w którym mylnie wskazano stłuczenie prawego kolana- podlegał korekcie.

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego bądź o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy SR w Działdowie do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Nie zachodziły podstawy do uwzględnienia większości zarzutów z apelacji oskarżonego z powodów wskazanych w części uzasadnienia dot. powodów uznania zarzutów za niezasadne, dlatego wnioski z apelacji nie podlegały uwzględnieniu.</p> <p>Jedynie należało zgodzić się z zarzutem oskarżonego zawartym w pisemnym uzasadnieniu apelacji co do błędnego wskazania w wyroku obrażeń kolana pokrzywdzonej, co doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku, ale tylko co do tej okoliczności, a nie mogło spowodować zmiany wyroku przez uniewinnienie oskarżonego.</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>wyrok sądu I instancji (za wyjątkiem zmiany w ustaleniu, że doszło do stłuczenia lewego kolana a nie prawego kolana)</p>	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Nie zachodziły podstawy do uwzględnienia zarzutów z apelacji oskarżonego i wniosków końcowych z apelacji z przyczyn wskazanych w części uzasadnienia dot. powodów uznania zarzutów za niezasadne.</p> <p>Jedynie z uwagi na to, że dowody tj. opinie biegłego lekarza W.K. i dokument z k. 6/11 oraz zeznania lekarza J.W. wskazywały na to, że doszło u pokrzywdzonej do stłuczenia lewego kolana, a nie prawego (jak przyjęto w wyroku), to doszło do zmiany zaskarżonego wyroku, ale tylko co do tej okoliczności.</p> <p>Ponadto sąd odwoławczy – w świetle opinii biegłego lekarza i dowodów dot. obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzoną w dniu 17.03.2019r.-uznał za prawidłową kwalifikację czynu przyjętą przez sąd I instancji, a także – uwzględniając sytuację materialną i rodzinną oskarżonego, dane z KRK, stopień społecznej szkodliwości- wymiar kary grzywny i – przy uwzględnieniu cierpień, dolegliwości bólowych pokrzywdzonej- kwotę zadośćuczynienia.</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
zmiana pkt. 1 wyroku w ustaleniu, że doszło do stłuczenia lewego kolana a nie prawego kolana	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>nie zachodziły podstawy do uwzględnienia zarzutów z apelacji oskarżonego z powodów wskazanych w części uzasadnienia dot. powodów uznania zarzutów za niezasadne.</p> <p>Należało tylko zgodzić się z zarzutem oskarżonego zawartym w pisemnym uzasadnieniu apelacji co do błędnego wskazania obrażeń kolana pokrzywdzonej, gdyż sąd I instancji w treści pkt. 1 wyroku przyjął, że doszło do stłuczenia prawego kolana, gdy tymczasem dowody tj. opinie biegłego lekarza W.K. i dokument z k. 6/11 oraz zeznania lekarza J.W. wskazywały na to, że doszło do stłuczenia lewego kolana, co doprowadziło</p>	

do zmiany zaskarżonego wyroku, ale tylko co do tej okoliczności.

Nie zachodziły zaś podstawy do uwzględnienia wniosków końcowych z apelacji oskarżonego.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. III	Mimo, że nie uwzględniono apelacji oskarżonego, to z powodów wskazanych w art. 624§1kpk zwolniono go od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS